

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/734/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120290999
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Brenkus
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120290999.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci výkonu exekúcie v prospech oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, so sídlom: Hodžova 11, 010 11 Žilina; proti povinnému: N. G., Z. Y.: XX.XX.XXXX, L. E.: R. XXXX/X, XXX XX Ž.; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Marián Janec, sídlo exekútorského úradu: Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina; pre vymoženie istiny 509,30 eur s príslušenstvom, rozhodujúc o návrhu na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku **z a m i e t a**.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa Návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28.04.2020 domáhal od povinného vymoženiu istiny 509,30 eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 40Csp/51/2017-64 zo dňa 08.11.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2018 a vykonateľnosť dňa 28.12.2018 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Súd na základe predmetného Návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 15.05.2020 Poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 54Ek/734/2020 (ďalej len „Poverenie na vykonanie exekúcie“) súdnemu exekútorovi - JUDr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 70EX 226/20.
3. Dňa 07.09.2020 doručil súdny exekútor Okresnému súdu Banská Bystrica podanie - „Návrh na rozhodnutie o zastavení exekúcie“, v ktorom zaslal súdu návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a vyjadrenie oprávneného.
4. V Návrhu na zastavenie exekúcie povinný žiada o zastavenie exekúcie z dôvodu, že exekúcia je nezákonná a nesprávne vedená, pretože exekučný titul nebol povinnému doručený do vlastných rúk a na jeho adresu, a úrok 28% je v rozpore s dobrými mravmi a sú nezákonné, a tým sa to blíži k úžere. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uvádza, že oprávnený porušil zákonnú povinnosť a podal návrh na výkon exekúcie bez právneho dôvodu, uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa a preto znáša podľa zákona aj trovy, ktoré exekútorovi vznikli a ktoré sú predmetom exekúcie.
5. Vo vyjadrení oprávneného oprávnený oznamuje, že s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasí a žiada, aby sa v exekúcii pokračovalo. Oprávnený uvádza, že exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu, keďže konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Oprávnený ďalej uvádza, že skutočnosti

uvádzané povinným oprávnený pokladá za irelevantné, a povinný sa neupiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie, a exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. skúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní. Oprávnený tiež uvádza, že po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by bránili jeho vykonateľnosti.

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uvádza, že povinný si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 02.06.2020, o čom svedčí doručka doručená súdnym exekútorom, a návrh na zastavenie exekúcie podal povinný dňa 21.08.2020, a teda návrh na zastavenie exekúcie nebol podaný v zákonnej lehote, a návrh povinného na zastavenie exekúcie navrhuje zamietnuť.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

13. Podľa § 61l ods. 2 Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

14. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

15. Podľa § 45 ods. 1 Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

17. Podľa § 201 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno odpustiť zmeškanie lehôt.

18. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment doručenia návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal.

19. V zmysle citovaného § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. V exekučnom konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, nakoľko v rámci exekučného konania sa vykonáva to, čo bolo judikované v konaní nachádzacom. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej ktoré zakladá právo oprávneného a povinnosť povinného na splnenie určitej povinnosti a nenahrádza a nemôže nahrádzať orgán v základom konaní v jeho rozhodovacej činnosti.

20. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného.

21. Súd sa ako prvou otázkou zaoberal či boli splnené podmienky na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a to najmä či je návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a či bol podaný v lehote. Z predložených dokumentov mal súd za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému dňa 02.06.2020, čo je preukázané aj doručenkou predloženou súdnym exekútorom. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi bol dňa 21.08.2020, čiže povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie povinným od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie je 15 dní a začína plynúť od doručenia predmetného upovedomenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie.

22. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, môže povinný uplatniť len právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Právna skutočnosť (dôvod zastavenia exekúcie) je uplatnená včas, ak ju povinný bez vlastnej ujmy nemohol uplatniť skôr.

23. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene pričom povinný v návrhu nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

24. Súd aj napriek tomu, že uplynula povinnému zákonná lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, preskúmal predmetný návrh a prílohy. Súd k tvrdeniam povinného podmieňujúcim vznik exekučného titulu, ako sú nedoručený exekučný titul do vlastných rúk, úrok v rozpore s dobrými mravmi, nekalé praktiky oprávneného, poškodzovanie práv spotrebiteľa a podobne, uvádza nasledovné. Predmetom skúmania v tomto štádiu konania nie sú okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý daný exekučný titul vydal. V danom štádiu konania už nijakým spôsobom nemôže súd zasahovať alebo posudzovať dôvody, pre ktorý bol exekučný titul vydaný. Jeho obsahom je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31.07.2008, sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávacom (exekučnom) konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté a nenahrádza tak súd

v základom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené, ani procesný postup súdu v základom konaní a je vykonateľným rozhodnutím vo veci samej (exekučným titulom) viazaný. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že exekučný titul je nezákonné definovaný, a exekúcia teda nemala vôbec začať, súd uvádza, že pokiaľ povinný s exekučným titulom, prípadne procesným postupom súdu v základom (nachádzacom) konaní nesúhlasí, jeho procesnou obranou bolo podanie opravného prostriedku (v prípade Rozsudku mohol povinný za zákonom stanovených podmienok podať v lehote 15 dní odvolanie proti rozsudku).

25. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene pričom povinný v návrhu nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol (I. výrok).

26. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pripísať.

29. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal. (II. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.